

Carolus (Carel) Josephus Wilhelmus Roersch werd op 12 augustus 1919 in Heerlen geboren. Hij was de zoon van Ludovicus Hubertus Roersch en Helena Maria Essers. Zijn ouders trouwden op 10 september 1918 in Gulpen. Ze kregen vijf kinderen. In 1921 verhuisde het gezin naar Hoensbroek.

Carel volgde na de lagere school drie jaar de opleiding tot machinebankwerker op de vaktechnische school en ging daarna drie jaar naar de mijnschool. Hij werd mijnwerker van beroep en werkte als hulphouwer op de Staatsmijn Emma in Treebeek. Hij was ook een leider van de katholieke St Gerlach groep in Hoensbroek. Het schijnt dat hij ook een durfal was en iemand van het principe: niet alleen praten, maar ook doen.

Voor de oorlog werd hij als dienstplichtige ingelijfd bij het 1e Regiment Grenadiers, waarin hij de rang van korporaal bereikte. Hij trouwde op 13 april 1943 in Hoensbroek met Gertrudis Hendrika Maria Koninx, geboren op 4 april 1921 in Hoensbroek. Het echtpaar was actief in het verzet. Zijn vrouw was koerierster op de fiets.

Op 7 september 1944, kort vóór de bevrijding van Hoensbroek door de Amerikanen, verhuisde het stel naar Brunssum, maar in januari 1945 keerden ze terug naar Hoensbroek.

Na de bevrijding van Zuid-Limburg, in september 1944, meldde Carel zich aan als vrijwilliger bij de Bewakingstroepen Nederlandse Binnenlandse Strijdkrachten (B.S.), waar hij op 22 september 1944 officieel in dienst trad. Op 4 november 1944 kwam hij bij de 1e Compagnie, 3e Bataljon Stoottroepen.

Na de Tweede Wereldoorlog vertrok hij met het Eerste Bataljon van het Regiment Stoottroepen naar Nederlands-Indië. De Britten stelden vanaf november 1945 een landingsverbod op Java en Sumatra in voor Nederlandse troepen. Carel week met zijn bataljon uit naar de haven van Port Dickson op Malakka en hier werden ze verder getraind in het voeren van oorlog in de jungle. Op 9 maart 1946 scheepte het 1e Bataljon Regiment Stoottroepen, zich op de SS Sommelsdijk in en na drie dagen kwamen ze aan in de haven van Semarang. Het bataljon nam ten oosten van Semarang verdedigende stellingen in. In de daarop volgende maanden vonden er talrijke schietpartijen plaats aan de rand van de door de Nederlanders bezette stad. Ook voerde het bataljon patrouilles, hinderlagen en offensieve operaties uit in vijandelijk gebied. Vanaf 12 oktober 1946 werd het bataljon aangesteld als Brigade-reserve, gelegerd in Djatingaleh en opereerde het over het gehele front.

Op 27 mei 1947 vond Carolus Josephus Wilhelmus Roersch om 08.50 uur de dood bij het opruimen van een mijneveld rondom de stelling van Mritjan, ten oosten van Semarang. Een landmijn was tot ontploffing gekomen toen het voertuig, waarin hij en de compagnies-

commandant zich bevonden, er over heen reed. Hij werd 27 jaar. Hij werd nog dezelfde dag begraven.

Hij werd later herbegraven op het Nederlands ereveld Candi te Semarang.

Op 3 juni 1947 vond in de Sint Jan Evangelist in Hoensbroek de plechtige uitvaartdienst plaats. Hij kreeg postuum het Ereteken voor Orde en Vrede.

Meer informatie

[slachtoffers oorlogsgeweld \(heemkundehoensbroek.nl\)](http://slachtoffers.oorlogsgeweld.heemkundehoensbroek.nl)

[Carolus Josephus Wilhelmus Roersch \(oorlogsgravenstichting.nl\)](http://Carolus.Josephus.Wilhelmus.Roersch.oorlogsgravenstichting.nl)

Katholieke Verkennersleider 1939-oktober

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.